Biroul permanent al Senatului
L 533 15 octombrie 2026

PRIM MINISTRU

Domnule preşedinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituţie şi în temeiul art. 25 lit. (b) din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, Guvernul României formulează următorul:

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea şi completarea Legii nr.256/2018 privind unele măsuri necesare pentru implementarea operaţiunilor petroliere de către titularii de acorduri petroliere referitoare la perimetre petroliere offshore şi onshore de adâncime,* iniţiată de domnul senator AUR Eugen – Cristian Şipoş împreună cu un grup de parlamentari AUR (**Bp. 425/2026**).

I. Principalele reglementări

Iniţiativa legislativă are ca obiect de reglementare modificarea şi completarea *Legii nr. 256/2018 privind unele măsuri necesare pentru implementarea operaţiunilor petroliere de către titularii de acorduri petroliere referitoare la perimetre petroliere offshore şi onshore de adâncime,* propunându-se, potrivit *Expunerii de motive:*

- captarea progresivă a unei baze fiscale relevante în România din activităţile petroliere *offshore*, pe măsură ce acordurile existente se prelungesc sau se modifică substanţial şi pe măsură ce se semnează acorduri noi;
- instituirea unei obligaţii de raportare lunară aplicabilă tuturor titularilor, inclusiv celor cu acorduri în derulare, care va oferi, pentru prima dată, o imagine obiectivă asupra structurii forţei de muncă în sectorul offshore românesc.

II. Observaţii

1. Potrivit *Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 81/2024 pentru înființarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Minier, Petrolier și al Stocării Geologice a Dioxidului de Carbon, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul resurselor minerale, petrolului și stocării geologice a dioxidului de carbon, cu modificările și completările ulterioare*, Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Minier, Petrolier și al Stocării Geologice a Dioxidului de Carbon (ANRMPSG) "*gestionează resursele de petrol, astfel cum sunt definite la art. 2 pct. 16 și 34 din Legea nr. 238/2004, cu modificările și completările ulterioare*", având atribuții expres prevăzute în legislația specifică domeniului petrolier. În acest context, apreciem că noile atribuții institute în sarcina ANRMPSG prin inițiativa legislativă nu sunt compatibile cu rolul său de autoritate de reglementare în domeniu.

2. În ceea ce privește alin. (1) al art. 25^2 din propunerea legislativă, apreciem că prevederile sale încalcă atât prevederile *Legii nr.227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare*, cât și prevederile convenţiilor de evitare a dublei impuneri la care România este parte, în ceea ce priveşte stabilirea rezidenţei fiscale în România sau în statul străin semnatar al convenţiei fiscale.

Precizăm că, potrivit prevederilor alin. (3) al art.1 din *Codul fiscal* prevederile convenţiilor de evitare a dublei impuneri prevalează oricărei prevederi din cod.

Totodată, referitor la normele propuse pentru prevederile art. 25^2 de la art. I pct. 2, semnalăm că instituirea unei prezumţii relative în privinţa centrului intereselor vitale, la care se raportează stabilirea rezidenţei fiscale în România, conform art. 7 pct. 28 lit. b) *Cod fiscal*, pare să lipsească de efect pragurile de pondere ale celor cu rezidenţă fiscală în România prevăzute la art. I pct. 1.

3. Referitor la alin. (2) şi alin. (3) ale art. 25^2 din propunerea legislativă, menţionăm că acestea excedează sferei de reglementare a Titlurilor IV şi V din *Codul fiscal*.

Codul fiscal constituie cadrul legal privind prelevarea impozitelor, taxelor şi contribuţiilor sociale obligatorii, care sunt venituri ale bugetului de stat, bugetelor locale, bugetului asigurărilor sociale de stat,

bugetului Fondului naţional unic de asigurări sociale de sănătate, bugetului asigurărilor pentru şomaj şi fondului de garantare pentru plata creanţelor salariale; contribuabilii care au obligaţia să plătească aceste impozite, taxe şi contribuţii sociale; modul de calcul şi de plată al acestora.

Cu titlu general, menționăm că, potrivit prevederilor fiscale în vigoare, beneficiarii de venituri din salarii şi asimilate salariilor datorează un impozit lunar, final, pentru care plătitorilor de venituri le revin obligaţiile fiscale privind calculul, reţinerea la sursă a impozitului datorat, plata acestuia, precum şi obligaţia de completare şi depunere a declaraţiei dedicate, respectiv *Declaraţia privind obligaţiile de plată a contribuţiilor sociale, impozitului pe venit şi evidenţa nominală a persoanelor asigurate pentru fiecare beneficiar de venit, până la termenul de plată a impozitului*, inclusiv.

Obligaţiile fiscale privind contribuţiile sociale obligatorii sunt, de asemenea, reglementate potrivit prevederilor *Codului fiscal,* acestea fiind datorate pentru veniturile din salarii şi asimilate salariilor, pe cale de consecinţă, de către contribuabilii/plătitorii de venit la sistemele publice, cu respectarea legislației europene aplicabile în domeniul securității sociale, precum și a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte.

Fac excepţie de la regula generală menţionată mai sus, persoanele fizice care realizează în România venituri din salarii şi asimilate salariilor ca urmare a contractelor de muncă încheiate cu angajatori care nu sunt rezidenţi fiscali români, pentru care sunt aplicabile aceleaşi reguli de determinare a impozitului/contribuţiilor sociale obligatorii datorat/datorate, dar cărora le revin în mod direct obligaţiile fiscale privind calculul, completarea şi depunerea *Declaraţiei privind obligaţiile de plată a contribuţiilor sociale, impozitului pe venit şi evidenţa nominală a persoanelor asigurate pentru fiecare beneficiar de venit, precum şi plata acestora*, în cazul în care entităţile stabilite de lege la care persoanele fizice îşi desfăşoară activitatea nu optează pentru îndeplinirea obligaţiilor fiscale.

Raportat la motivația din *Expunerea de motive,* conform căreia, "*va deveni rezident fiscal în România. Acest personal va plăti, conform prevederilor din Codul fiscal, impozit pe venit, CAS, CASS și contribuție asiguratorie pentru muncă*", precizăm că, potrivit legislației fiscale în vigoare, contribuţiile sociale obligatorii se datorează de către persoanele

care au calitatea de contribuabili/plătitori de venit la sistemul public de pensii/sănătate cu respectarea legislației europene aplicabile în domeniul securității sociale, precum și a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte.

Astfel, precizăm că stabilirea obligațiilor ce vizează contribuțiile sociale obligatorii nu ține de rezidența fiscală a persoanei fizice, ci de încadrarea acesteia în categoria contribuabililor (pentru care prezintă relevanță de exemplu, cetățenia/reședința persoanei fizice) la sistemele de asigurări sociale din România în acord cu legislația europeană aplicabilă în domeniul securității sociale, precum și cu acordurile privind sistemele de securitate socială la care România este parte.

Referitor la inițierea unui protocol de schimb de date *„încheiat prin ordin comun al ministrului energiei, ministrului finanțelor și ministrului afacerilor interne"* pentru transmiterea datelor cuprinse în *„Registrul personalului nucleu"*, astfel cum este prevăzut la alin.(3) al art. 25^3 de la pct.2 al art. I din propunerea legislativă, ordin comun menționat și la lit. b) alin. (2) al art. III, precizăm că, din perspectiva prevederilor *Titlului IV - Impozitul pe venit și ale Titlului V Contribuții sociale obligatorii* din *Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare*, datele respective nu conduc la modificarea obligațiilor fiscale datorate în raport cu veniturile realizate de persoanele fizice și, ca urmare, nu considerăm necesară implicarea structurilor cu atribuții în domeniu din cadrul Ministerului Finanțelor.

4. Din punct de vedere al *Legii nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare*, răspunderea solidară reglementată de inițiator la art. 25^2 alin.(2) și alin.(3) din propunerea legislativă nu vizează răspunderea solidară reglementată de art.25 din *Codul de procedură fiscală.*

În propunerea legislativă, se instituie un alt mecanism de răspundere solidară diferit față de condițiile prevăzute de *Codul de procedură fiscală*, respectiv în mecanismul propus nu se au în vedere anumite elemente ce conduc la stabilirea relei-credințe, nu există obligația de a demonstra existența legăturii de cauzalitate dintre fapta persoanei răspunzătoare și nedeclararea și/sau neachitarea obligațiilor fiscale la scadență etc.. Menționăm că, din punct de vedere procedural, propunerea legislativă se completează cu alin. (8) al art. 26 din *Codul de procedură fiscală*, în sensul că *„Ori de câte ori Codul fiscal sau alte acte*

normative care reglementează creanţe fiscale prevăd răspunderea solidară a două sau mai multor persoane pentru aceeaşi creanţă fiscală, titlul de creanţă fiscală se emite pe numele fiecărei persoane cu menţionarea şi a celorlalte persoane care răspund solidar pentru creanţa respectivă".

În acest context, semnalăm că răspunderea solidară a titularului acordului petrolier offshore împreună cu angajatorul formal nu poate opera indiferent de natura raportului juridic, deoarece este necesară existenţa unui temei de fapt, care să justifice incidenţa acestui regim, prin excepţie de la regula răspunderii individuale. În acest sens, ar fi putut fi avute în vedere situaţiile prevăzute de art. 42^{10}, 46^{2} alin. (15), 341, 419 alin. (3) *Cod fiscal*, respectiv art. 25 *Cod procedură fiscală.*

Totodată, semnalăm că, prin raportare la prevederile propuse pentru art. 25^{3} alin. (1) lit. d) şi e), tipul raportului juridic şi calitatea angajatorului formal sunt deja opozabile organului fiscal, astfel că, prin ipoteză, atragerea răspunderii solidare nu apare ca fiind justificată.

5. Considerăm ca fiind nejustificate referinţele la Agenţia Naţională de Administrare Fiscală din propunerea legislativă, respectiv de la art. I pct.1, 2, 8 şi art. III alin. (2) lit. a) şi alin.(3), având în vedere următoarele:

Potrivit art. 4 din *Hotărârea Guvernului nr. 520/2013 privind organizarea şi funcţionarea Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală*, agenţia asigură administrarea impozitelor, taxelor, contribuţiilor şi a altor venituri bugetare date prin lege în competenţa sa, precum şi controlul fiscal, respectiv inspecţie fiscală, control inopinat, control antifraudă, verificarea situaţiei fiscale personale, verificare documentară, conformare voluntară pentru prevenirea, descoperirea şi combaterea oricăror acte şi fapte care au ca efect frauda fiscală şi evaziunea fiscală, precum şi a altor fapte date prin lege în competenţa sa.

Totodată, potrivit dispoziţiilor art.7 din propunerea legislativă, în atribuţiile generale ale agenţiei intră elaborarea proiectelor de acte administrative cu caracter normativ care conţin prevederi referitoare la administrarea veniturilor bugetare, proceduri de administrare a impozitelor, taxelor, contribuţiilor sociale şi a celorlalte venituri bugetare pentru care este competentă, în condiţiile legii.

Administrarea creanţelor fiscale (impozit pe venit, contribuţia de asigurări sociale, contribuţia de asigurări sociale de sănătate etc.) se realizează de agenţie pe baza declaraţiilor fiscale depuse de plătitorii de

venituri, în conformitate cu dispoziţiile *Codului fiscal* şi ale *Codului de procedură fiscală.*

De asemenea, precizăm că evidenţa contractelor de muncă şi a salariaţilor se realizează de Inspectoratul Teritorial de Muncă şi nu de către Agenţia Naţională de Administrare Fiscală.

6. Precizăm că Ministerul Energiei emite actele de autorizare pentru lucrările offshore, în conformitate cu prevederile art. 5, respectiv actele de autorizare pentru lucrările executate pe uscat în temeiul art. 6 alin. (3) din *Legea nr. 256/2018 privind unele măsuri necesare pentru implementarea operaţiunilor petroliere de către titularii de acorduri petroliere referitoare la perimetre petroliere offshore şi onshore de adâncime.*

În ceea ce priveşte prezentele modificări propuse la *Legea nr. 256/2018*, respectiv completarea art. 25^3 alin. $(3)^1$, atâta timp cât iniţiativa reglementează aspecte referitoare la personalul - nucleu, registrul personalului - nucleu şi obligaţiile de raportare aferente, fără legătură cu procedurile de autorizare a construirii şi recepţia lucrărilor, apreciem că nu se justifică implicarea Ministerului Energiei în mecanismele instituite prin proiect, privind gestionarea registrului personalului-nucleu şi emiterea ordinului comun.

Totodată, din aceste considerente, nu se justifică indicarea, la art. III alin. (2) lit. b) a Ministerului Energiei ca şi instituţie emitentă a ordinului comun prevăzut la art. 25^3 alin. (3) din iniţiativa legislativă, în conformitate cu cele prezentate mai sus.

7. Cu privire la soluţia legislativă propusă pentru art. 25^3 alin. (2), menţionăm că modalitatea de stabilire inclusiv a conţinutului Registrului personalului-nucleu prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală reprezintă o posibilă încălcare a *principiului echilibrului şi separării puterilor în stat*, prevăzut de art. 1 alin. (4) din *Constituţie,* prin coroborare cu art. 61 alin. (1) din *Constituţie,* potrivit căruia Parlamentul este unica autoritate legiuitoare a ţării, precum şi o

---

[1] *"Datele cuprinse în Registrul personalului - nucleu fac obiectul unui protocol de schimb de date între Agenţia Naţională pentru Resurse Minerale, Agenţia Naţională de Administrare Fiscală, Inspecţia Muncii şi Garda de Coastă a Poliţiei de Frontieră Române, încheiat prin ordin comun al ministrului energiei, ministrului finanţelor şi ministrului afacerilor interne"*

posibilă încălcare a *principiului ierarhiei actelor normative*, consacrat de prevederile art. 4 din *Legea nr. 24/2000*.

Astfel, stabilirea criteriilor de aplicare a regimului prevăzut de lege printr-un act infralegal este de natură a echivala cu completarea legii prin acest act. În acest sens, amintim considerentele Curții Constituționale, care prin Decizia nr. 62/2018 a reținut că "*soluția legislativă, potrivit căreia Guvernul poate ca, prin hotărâre, să adauge noi entități economice celor care sunt deja sau vor fi exceptate, prin lege, de la aplicarea regimului juridic prevăzut de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2011, este contrară art. 61 alin. (1) din Constituție, potrivit căruia Parlamentul este unica autoritate legiuitoare a țării, coroborat cu art. 1 alin. (4) din aceasta, care prevede principiul separării și echilibrului puterilor în stat. Totodată, în cuprinsul Deciziei nr. 591/2019, Curtea Constituțională a statuat de maniera următoare: „actele administrative cu caracter normativ pot fi emise numai pe baza și în executarea legii, trebuie să se limiteze strict la cadrul stabilit de actele pe baza și în executarea cărora au fost emise și nu pot conține soluții normative care să înlocuiască legea*". De asemenea, în *Decizia nr. 244/2016* s-a prevăzut faptul că „*prin ordine, acte infralegale, nu poți reglementa în absența unor norme juridice primare, prevederi de domeniul legii*".

Observația rămâne valabilă și cu privire la textul propus pentru art. 25^4 alin. (2) ce vizează stabilirea cuantumului minim al contribuției anuale, modalitățile concrete de îndeplinire a obligației prevăzute la alin. (1) al aceluiași articol, criteriile de eligibilitate a programelor și mecanismele de verificare prin hotărâre a Guvernului.

8. Potrivit propunerii de completare a art. 25^4 alin. (2): "*Cuantumul minim al contribuției anuale, modalitățile concrete de îndeplinire a obligației, criteriile de eligibilitate a programelor și mecanismele de verificare se stabilesc prin Hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Energiei și a Ministerului Educației*".

În acest context, apreciem că nu poate fi susținută atribuirea competenței Ministerului Energiei de a iniția, împreună cu Ministerul Educației, *Hotărârea Guvernului privind stabilirea contribuției titularilor acordurilor petroliere la formarea profesională universitară și postuniversitară*, întrucât această reglementare nu are legătură cu atribuțiile ministerului privind emiterea actelor de autorizare pe baza

cărora este permisă executarea lucrărilor aferente operațiunilor petroliere offshore și recepția lucrărilor prevăzute de *Legea nr. 256/2018*.

Obligațiile de monitorizare a acordurilor petroliere sunt în competența Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Minier, Petrolier și al Stocării Geologice a Dioxidului de Carbon.

Totodată, arătăm că, în raport cu dispozițiile art. 15 alin. (2) din *Legea nr. 24/2000*[2], obiectul prezentei inițiative legislative este unul special, respectiv vizează condițiile de concesionare a perimetrelor petroliere, scopul acestor operațiuni fiind exclusiv economice. În acest sens, apreciem că prevederile art. 25^4 nu se justifică, pe de o parte, pentru că finanțarea de programe de stagii pentru studenți și doctoranzi, burse de studiu și de cercetare este reglementată prin legislația specifică învățământului superior[3], iar, pe de altă parte, obiectivul economic al unui acord petrolier de exploatare on/offshore este acela al obținerii unui profit financiar, neavând delegare de competență în domeniul educațional.

În acest sens, obligația generală de a acorda burse nu garantează apariția forței de muncă specializată și direct calificată pentru acest domeniu de nișă, transferând inutil atribuțiile din domeniul educațional către operatorii privați (români sau străini). În plus, apreciem că propunerile de la acest articol generează un tratament discriminatoriu, în raport cu alte sectoare economice, în avantajul titularilor de acorduri petroliere offshore și onshore de adâncime în raport cu oricare alți agenți economici din România (inclusiv din sectorul energetic regenerabil sau onshore de suprafață).

Precizăm că prevederile propuse la art. 25^4 reprezintă o ingerință și o deturnare nelegală de la prevederile *Codului Fiscal* și legislația muncii, întrucât finanțarea în domeniul calificării personalului angajat reprezintă o decizie, un drept de opțiune la nivelul managementului resursei umane din cadrul fiecărei companii. Instituirea unei obligații și sancționarea în cazul nerespectării acesteia ar reprezenta o gravă imixtiune și o neconcordanță cu principiile economiei de pe piața muncii.

9. Având în vedere caracterul tehnic al obligațiilor impuse în sarcina operatorilor economici, subliniem obligația de notificare a

---

[2] *privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare*

[3] *Legea învățământului superior nr. 199/2023, cu modificările și completările ulterioare*

proiectului în sistemul TRIS, conform prevederilor *Directivei (UE) 2015/1535 a Parlamentului European și a Consiliului*, cu respectarea perioadei de 3 luni (înainte de adoptare) pentru formularea pozițiilor de către Comisia Europeană şi de către celelalte state membre. La nivel național, Ministerul Economiei, Digitalizării, Antreprenoriatului şi Turismului are calitatea de coordonator național al Sistemului de informaţii al reglementărilor tehnice - TRIS[4].

10. Potrivit dispoziţiilor art. 6 alin. (1) şi ale art. 31 alin. (1) din *Legea nr. 24/2000*, soluțiile pe care le cuprinde propunerea legislativă trebuie să fie temeinic fundamentate, iar instrumentul de prezentare şi motivare trebuie să includă motivul emiterii actului normativ, respectiv cerinţele care reclamă intervenţia normativă, cu referire specială la insuficienţele şi neconcordanţele reglementărilor în vigoare, principiile de bază şi finalitatea reglementărilor propuse, cu evidenţierea elementelor noi, concluziile studiilor, lucrărilor de cercetare, evaluărilor statistice, referirile la documente de politici publice sau la actul normativ pentru a căror implementare este elaborat respectivul proiect.

De asemenea, propunerea legislativă trebuie să includă impactul socioeconomic, impactul financiar asupra bugetului general consolidat, impactul asupra sistemului juridic, consultările derulate în vederea elaborării proiectului de act normativ, organizațiile și specialiștii consultați, precum și activitățile de informare publică.

Referitor la normele de tehnică legislativă, Curtea Constituțională[5] a statuat următoarele: *„deşi normele de tehnică legislativă nu au valoare constituțională, Curtea a constatat că prin reglementarea acestora au fost impuse o serie de criterii obligatorii pentru adoptarea oricărui act normativ, a căror respectare este necesară pentru a asigura sistematizarea, unificarea şi coordonarea legislației, precum și conținutul și forma juridică adecvate pentru fiecare act normativ. Astfel, respectarea acestor norme concură la asigurarea unei legislații care respectă principiul securității raporturilor juridice, având claritatea și previzibilitatea necesară*".

---

[4] În temeiul art. 2 alin. (2) lit, c) din *Hotărârea Guvernului nr. 189/2025 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei, Digitalizării, Antreprenoriatului și Turismului*.

[5] a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 448 din 29 octombrie 2013, publicată în Monitorul Oficial nr. 5 din 7 ianuarie 2014.

În acest context, semnalăm că *Expunerea de motive* nu respectă structura prevăzută de dispozițiile ante-menționate, având în vedere că nu sunt indicate lucrările de cercetare, referirile la documente de politici publice şi nu sunt indicate consultările derulate în vederea elaborării proiectului de act normativ, organizațiile și specialiștii consultați, precum și activitățile de informare publică.

11. Orice act normativ trebuie să îndeplinească anumite condiții calitative[6], printre acestea numărându-se previzibilitatea, ceea ce presupune că acesta trebuie să fie suficient de precis şi clar pentru a putea fi aplicat; astfel, formularea cu o precizie suficientă a actului normativ permite persoanelor interesate - care pot apela, la nevoie, la sfatul unui specialist - să prevadă într-o măsură rezonabilă, în circumstanțele speței, consecințele care pot rezulta dintr-un act determinat.

De asemenea, conform dispozițiilor art. 8 alin. (4) teza întâi din *Legea nr. 24/2000*, "*textul legislativ trebuie să fie formulat clar, fluent și inteligibil, fără dificultăți sintactice și pasaje obscure sau echivoce*", iar potrivit art. 36 alin. (1) din aceeași lege, "*actele normative trebuie redactate într-un limbaj și stil juridic specific normativ, concis, sobru, clar și precis, care să excludă orice echivoc, cu respectarea strictă a regulilor gramaticale și de ortografie*". Amintim că, prin lipsa de claritate și precizie a normelor preconizate, care ar genera confuzii în interpretarea/aplicarea acestora, se pot crea și premisele unor vicii de neconstituționalitate prin raportare la *principiul constituțional al legalității* (art.1 alin. (5) din *Constituție*).

În contextul celor relatate mai sus, prin raportare la soluțiile preconizate în cuprinsul propunerii legislative, semnalăm următoarele aspecte:

a) Semnalăm că s-ar fi impus ca referirile la Agenția Națională pentru Resurse Minerale din cuprinsul inițiativei să se facă la Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Minier, Petrolier şi al Stocării Geologice a Dioxidului de Carbon care, în conformitate cu prevederile art. 1 din cuprinsul *Ordonanței de urgență nr. 81/2024*, este succesoarea în drepturi a Agenției Naționale pentru Resurse Minerale.

b) Referitor la art. I pct. 1, alin. (5), considerăm că ar fi fost necesară definirea sintagmei „*zile-om*" pentru asigurarea previzibilității textului

[6] A se vedea Decizia Curții Constituționale nr. 1/2012 publicata in 23 ianuarie 2012.

normativ. Semnalăm că definirea nu poate fi realizată prin ordinul de stabilire a modalității de calcul, deoarece această noţiune este determinantă în stabilirea pragurilor incidente de la alin. (1).

c) În privinţa normelor propuse pentru art. 25^1 la art. I pct. 2, considerăm că ar fi trebuit clarificat ce este avut în vedere prin *perioadele de standby* de la alin. (2) lit. c), pentru asigurarea previzibilităţii textului normativ. Totodată, pentru identitate de raţiune, sintagma *"legătură directă"* de la lit. e) ar fi trebuit să fie în acord cu intenţia de reglementare, nefiind clar care este modalitatea de stabilire în mod obiectiv a acestor legături.

d) Cu privire la sancţiunile contravenţionale propuse la pct. 3 şi 4 ale art. I din cuprinsul prezentei propuneri, menţionăm că, potrivit art. 8 alin.(2) lit. a) din *Ordonanța Guvernului nr. 2/2001*, cuantumul amenzii nu poate depăşi *„100.000 lei, în cazul contravenţiilor stabilite prin lege sau ordonanță"*. Prin urmare, sancţiunile de la lit. m^2 şi m^3, de până la 5.000.000 lei, respectiv 1.000.000 lei, nu au fost stabilite în concordanță cu prevederile anterior invocate. Totodată, apreciem că nu este clară intenția de reglementare în ceea ce privește limita maximă a sancţiunii amenzii contravenţionale, astfel încât să rezulte cu certitudine care este această limită, având în vedere că limita maximă prevăzută la lit. m) şi m1) de 0,1% din valoarea producţiei anuale este posibil să fie superioară cuantumului maxim prevăzut de art. 8 alin.(2) lit. a) din *Ordonanța Guvernului nr. 2/2001*. De asemenea, ar fi fost necesar să se prevadă limita minimă şi limita maximă a amenzii, în conformitate cu prevederile art. 3 alin. (1) din *Ordonanța Guvernului nr. 2/2001*.

e) Referitor la pct. 5 al art. 1 din cuprinsul prezentei propuneri, semnalăm faptul că teza finală a acestuia nu este în acord cu intenţia de reglementare, conform căreia sancţiunea *„se aplică şi subcontractorilor titularilor acordurilor petroliere, în condiţiile prevăzute la teza finală a respectivei litere"*, pentru a asigura răspunderea contravenientului doar pentru fapta sa, în virtutea *principiului răspunderii personale în materie contravenţională*.

f) Cu privire la pct. 8 al art. I din cuprinsul prezentei propuneri, apreciem că, prin raportare la procedeul de tehnică legislativă utilizat, prevederea propusă încalcă prevederile art. 14 alin. (3) şi art. 61 din *Legea nr. 24/2000*, întrucât procedeul derogării poate fi utilizat doar prin raportare la reglementări cuprinse în alte acte normative, în cazul prevederilor cuprinse în acelaşi act normativ utilizându-se procedeul

excepţiei. Totodată, deoarece alin. (3) vizează sancţionarea altor fapte, menţionăm că excepţia ar părea lipsită de obiect.

g) Cu privire la prevederile art. II alin. (2) lit. b) din cuprinsul prezentei propuneri, considerăm că sintagma *„condiţiile contractuale substanţiale ale acordului”* nu asigură claritatea şi previzibilitatea normativă, în acord cu art. 8 alin. (4) din *Legea nr. 24/2000*.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menţionate, **Guvernul nu susţine adoptarea acestei iniţiative legislative.**

Cu stimă,

Ilie – Gavril BOLOJAN

PRIM-MINISTRU

Domnului senator Mircea ABRUDEAN
Preşedintele Senatului